

ren en correspondentschappen van den Ned. Chr. Bond van Overheidspersoneel (A. A. Basoski, „Die rijk willen worden“, blz. 17), niet gaat optreden „als rechercheur“ om de aldus nieuw gewonnenen te „testen op principieele zuiverheid, die zijn grondslag zou vinden in kerkelijke belijdenisgeschriften, dogmatische formuleringen e.d.“, dan is het best mogelijk, dat de leden met tienduizenden toevoelen, dat alles schijnt te lijken op groei en bloei ook in een tijd, waarin volgens dr. K. Dijk in het Geref. Weekblad van 10 November j.l. de kerken in de avonddiensten al leeger en leeger worden, doch schijnbloei bedriegt. Wij zijn geneigd het in dezen met dr. K. Dijk eens te zijn, wanneer hij zegt: Eerst „bewaren“ dan „vermeerderen“, al kunnen wij met name op grond van zijn optreden in den kerkstrijd niet erkennen, dat hij zelf daarin de bewaaring der kerk heeft godiend. Wij vreezen, dat op grond van dergelijke acties straks de linker, of de rechterbuurman zal sterven, zonder dat het Woord tot zijn behoud gesproken is, ook al heeft men hem voor mijn besef wat al te happig en wat al te haastig tot C.N.V.-er gemaakt en hem daarvoor heel wat z.g. christelijke beginselen voorgehouden.

De heer Amelink vraakt het, dat ik ter typeering van een historische situatie de brochure van den heer J. H. Scheps uit de twintiger jaren in dit verband noemde. Deze was toen lid van het C.N.V. en is thans tweede kamerlid voor de P.v.d.A. De heer Amelink vermeldt dit laatste, mij was het reeds bekend. Doch wat zegt dit hem? Hij gaat toch immers niet „rechercheeren“ als C.N.V. oud-bestuurder? Het bestrijden van een dualistische levenshouding is immers privaat-zaak, „deze aandrang moet echter niet door de christelijke vakbeweging zelf worden uitgeoefend“. (Brochure A. A. Basoski, blz. 17, rondschrijving v. d. Ned. Chr. Bond van Overheidspersoneel).

En al is in het geval van den heer Scheps het nu gezegd door iemand, die thans blijkbaar met de z.g. „doorbraak“ is meegegaan, de heer Amelink moge ter overweging worden gegeven of het waar of niet waar is, wanneer de heer Scheps reeds in die twintiger jaren schreef: „Iedereen, die zich aanmeldt wordt aangenomen, wordt ingelijfd in de geleerden van het C.N.V. Of hij den klassenstrijd aanvaardt of verwerpt, vraagt men niet. Een nieuw lid, dat zegt alles, voor onze mensen, die niet wegen, maar alleen maar tellen“. (J. H. Scheps „Het Mammonisme in de Chr. Vakbeweging, blz. 49). De heer Amelink moet het dan ook als C.N.V. oud-secretaris niet de vermelding waard achten, dat die mijnheer Scheps nu kamerlid is voor de P.v.d.A. Want ik mag hem onder oogen brengen, wat het Hoofdbestuur van den Ned. Chr. Bond van Overheidspersoneel dienaangaande schreef: „ten opzichte van de leden, die zich als goede, principieel overtuigde C.N.V.-ers openbaren en die in politiek opzicht kozen voor de Partij van den Arbeid, moeten geen maatregelen van vermaan genomen worden en voorstellen tot roeyment aan het hoofdbestuur worden gedaan“. (brochure A. A. Basoski, blz. 17). En daarom, wij maken geen grappen, doch typeeren concrete situaties, kan volgens de leiding van het C.N.V. een vrijzinnige koster in de politiek lid van de P.v.d.A. en in de chr. sociale beweging volwaardig lid van het C.N.V. zijn.

De heer Amelink, releveerende, dat door mij gewraakt is het spreken van Chr. beginselen zonder dat welomlijnd vaststaat, wat daaronder dient te worden verstaan, stelt de vraag, „waarom heeft de heer Groen niet iets meer geciteerd uit het door hem gewraakte artikel in de Gids van Maart 1920. En dan laat hij o.m. dit volgen: „Dat dan alleen het maatschappelijk leven in de juiste banen kan worden geleid, indien dat maatschappelijk leven zich ontwikkelt OVEREENKOMSTIG DE BEGINSELEN ONS DOOR GOD IN ZIJN WOORD GEGEVEN“. Plaatsgrek noopte mij meer dan eens in mijn artikel tot bekorting. Maar ik voldoe gaarne aan het verzoek van den heer Amelink, deze woorden onzen lezers kenbaar te maken. Doch ik vraag tevens: Wat beteekent dat „de beginselen door God in Zijn Woord gegeven“ en wil de heer Amelink mij eens duidelijk maken, dat die beginselen door God in Zijn Woord gegeven dit vereenigbaar doen zijn: in de kerk vrijzinnig, in de politiek P.v.d.A., in de vakbeweging C.N.V., en dat in dit verband „de christelijke vakbeweging er nauwletend voor zal moeten waken, zich te bemoeien, met zaken op terreinen, die de hare niet zijn“, aldus het meergenoemde rondschrijven van het hoofdbestuur van den Ned. Chr. Bond van Overheidspersoneel, dat immers in dezen pretendeert, dat „het C.N.V. eenzelfde standpunt inneemt“.

Wanneer ik in het bovenstaande de vraag stelde, wat beteekent dat: „de beginselen door God in Zijn Woord gegeven“, dan vraag ik dat niet aan den gereformeerden heer Amelink, maar aan den oud-secretaris van het C.N.V., hetgeen een sociaal vergadercentrum is van gereformeerden, Hervormden van links tot rechts, van Lutherischen in gelijke groepeerings, Doopsgezinden, dito, Oud Roomschen en een zgn. kleurloze middenstof, die allen begrepen onder den gemeenschappelijke noemer „protestantsch-christelijk“. Wat is voor dat C.N.V. de intrinsieke waarde van den term „Woord Gods“? Ik denk zoo, dat de Barthiaansche voorlichters in het C.N.V. te dien aanzien heel wat anders zullen stellen als b.v. hun gereformeerde confrères. Een volgende maal verder.

P. GROEN.

De kwestie van het evangelisten-ambt (XI)

§ 4. DE AMBTSTAAK VAN DEN EVANGELIST. (Slot).

In het vorige artikel werd opgemerkt, dat het werk van Timotheus in Ephese's kerk wel tijdelijk van aard is, doch dat zijn „evangelisten“-ambt dat niet is. Da v. d. Waal wil blijkens zijn minderheidsnota uit het verband van 2 Tim. 4:5 afleiden, dat de taak van Timotheus daar is het werk van een „herder en leeraar“ in een gevestigde gemeente, zoodat „werk van evangelist“ (vs 5) neerkomt op: werk van een (lateren) herder en leeraar in een plaatselijke kerk. Daar toe beroept hij zich op het preeken, waarleggen enz. in 2 Tim. 4.

Wij zouden op het volgende willen attenderen.

Eerst, dat juist het voorkomen van dwaalleer in Ephese ook een gereede aanleiding is geweest voor Paulus om Tim. met een bepaalde opdracht in Ephese te laten. In 1 Tim. vangt Paulus direct aan met die dwaalleer te signaleren en te behandelen, 1 Tim. 1:3, 4; 6:3 e.a. plaatsen. In 2 Tim. gaat het weer over die materie (zie de inleidingen van Dr Bouma in Korte Verkl. en commentaar-Bottenburg over deze dwaalleer). Het is zelfs de vraag, of daarin niet de hoofddreden is gelegen. Daarop vestigt de minderheidsnota niet de aandacht.

In de tweede plaats is er in de pericop 2 Tim. 4 vs 1-8 iets dat opvalt en wel dit, dat in vs 1 en 8 gesproken wordt over „de verschijning“, de wederkomst van Christus, waarmee in verband staat, dat in vs 3 de tijd daaraan voorafgaande wordt aangeduid. De gedachte schijnt in vs 1 te zijn: ik, Paulus, zal bij de wederkomst niet meer leven, doch Tim. wellicht wel. Doch in vers 3 ziet hij nog een toekomstend tijd. In vers 8 is de uitkomst van de ambtelijke loopbaan aan de orde: de kroning na den goeden strijd. En als we nu in aanmerking nemen, dat — gelijk Bouma aanwijst — de verzen 1-6 niet te zien zijn als een onmiddellijke voortzetting van het in hfdst. 3 geschrevene, dus niet op den voorgrond staat de bestrijding van dwaalleer en afval, doch het aandringen op een rechte en gehoorzame ambtsbediening, tegenover de leeraars in vs 3 genoemd, dan zouden we kunnen zeggen: Paulus dringt bij Tim. aan op een rechte bediening van het evangelisten-ambt (juist in vs 5 genoemd!) niet alleen in de uitvoering van de tijdelijke werkopdracht in Ephese, doch overal, waar Tim. die bediening zal uitspreken. In de grammatica van Blaszyk en Debrunner, eerder genoemd, wordt op bl. 150 aangetekend bij het „plèrophorèson“ in 2 Tim. 4:5: „bis zu Ende, bzn. bis zur Erscheinung Christi, vgl. vs 1, 5, 6“, dat is: Vervul uw bediening ten einde toe, respectievelijk tot op de verschijning van Christus“. In deze opmerking is dus een eschatologisch element uit het tekstverband opgenomen, zoodat Tim. zijn dienst niet alleen als Paulus' verwachten dood (vs 6) moet voortzetten doch ook tot de wederkomst van Christus. Wat zou pleiten voor het blijvende van het evangelisten-ambt.

Intusschen wordt met „plèrophorèson“ óók gezegd, dat Tim. zijn bediening moet completeeren, en dat in den zin gelijk het boven geciteerde meerderheidsrapport aangeeft. Want het gebruikte werkwoord, „plerophorein“, mag hier niet als in de Statenvertaling worden weergegeven met: „maakt dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij“ en ook niet als in de vert. van het Ned. Bijbelgenootschap met: „wijdt u geheel aan uw dienst“, daar het beteekent: vol dragen (bijv. een vat met water geheel vol dragen, vulen), maken dat iets vol wordt, en zoo: ten volle vervullen, en daarna ook: ten volle overtuigen (zie Greijdanus op Lukas 1:1, commentaar-Bottenburg). En zoo wordt het hier in 2 Tim. 4:5: „Completeer uw bediening“, „vervul haarten volle en ten einde toe“. En dat „ten volle en ten einde toe“ kan mede inhouden, wat vs 1 en 8 uit het verband bijbrengen: tot de wederkomst van Christus. Dat alles pleit ervoor, dat in vs 5 met het „werk van evangelist“ meer in het geding is dan een tijdelijke werkopdracht in een plaatselijke kerk; dat er een blijvend element in gelegen is, wat door Ephese 4:11 wordt bevestigd. Nogmaals: de werkopdracht in Ephese's kerk was voor Tim. van tijdelijken aard en beperkten duur, doch zijn ambt van „evangelist“ niet.

G. We kunnen nu aangaande de ambtstaak van den „evangelist“ de volgende conclusies opmaken.

1. De taak van den ambtelijk bevestigden evangelist omvat de Woordbediening aan Joden, Jodengenooten, Samaritanen en heidenen, het doopen van hen, die tot de kerk van Christus komen (Hand. 8:5, 35, 38; 2 Cor. 1:19), het stichten van gemeenten en het aanstellen van bijzondere ambtsdragers (Hand. 4:23; 1 Tim. 5:22; Titus 1:5);

2. tot hun taak behoort ook het vervullen van tijdelijke werkopdrachten in pas gestichte plaatselijke kerken, teneinde die nader te organiseren (1 Tim. 5 vs 9 v.v.; Titus 1:5), daar nader te leeren (1 Tim. 4:11, 13; 6:2; 2 Tim. 4:2), zoo noodig te verma-

nen (1 Tim. 4:13; 2 Tim. 4:2; Titus 2:6 e.a. pl.) en te bestraffen (1 Tim. 5:20; 2 Tim. 4:2; Titus 1:13; 2:15), dwaalleer tegen te gaan (1 Tim. 1:4; Titus 1:14 e.a. pl.); om op „leer en leven“ van gemeente en ambtsdragers opzicht te houden, en te zorgen, dat er leeraars zijn, als zij zelf zich van de gemeente na volbrachten tijdelijken dienst terugtrekken (2 Tim. 2:2); ook in plaatselijke kerken moeilijkheden trachten op te lossen (1 Cor. 4:17; 16:10; 2 Cor. 7:6, 7; 8:6 v.v. 1 Thess. 3:1, 6; 1 Tim. 1:3);

3. daar volgens Ephese 4:11 de verhoogde Christus naast de apostelen, aan wie de „vermeerdering“ en de „bewaaring“ der kerk werd opgedragen (Matth. 28:19), ook evangelisten voor den opbouw der kerk heeft geschonken, welke opbouw blijkens Ephese 4 de genoemde „vermeerdering“ en „bewaaring“ omvat, zal dat evangelistenambt dienen te blijven zoolang er „levende steenen“ ingevoegd kunnen worden (Ephese 2:22; 1 Petr. 2:5) en er plaatselijke kerken gesticht (kunnen) worden, dat is: blijven zoolang het Evangelie in de heele wereld zal worden gepredikt (Matth. 24:14), tot de voleinding der wereld (Matth. 28:20).

J. FRANCKE.

AAN EEN JONGEREN TIJDGENOOT, No. 26

Hoe wordt men „slechte priester“?

Amice,

Hoe vaak hebben ze jou al willen vertellen, dat het maar op het leven aankomt, niet op de leer? Tenminste niet zóó erg? Ik denk, dat je bij die wijsheid in slaap valt (wat ook de bedoeling is); zóó goed ken je 't verhaaltje.

Wel, ik heb in verband hiermee pas iets leuks gelezen. Jij mag 't óók weten.

„Ze“ hebben, moet je weten, in het jaar 1947, in de woestijn van Juda, enkele oude Hebreeuwse handschriften ontdekt; zooals J. v. d. Ploeg zegt, is op briljante wijze aangetoond, dat ze „uit vóór-Christelijken tijd of uit het allereerste begin onzer jaartelling stammen“.

Ze geven dus op enkele punten een indruk, misschien wel soms zoo iets als een beeld, van wat er giste in leidende kringen omtrent den tijd van Christus' vertoef op aarde.

Merkwaardig is in deze rollen de oproep tot vrijmaking van slechte voorgangers. Een oproep tot reformatie dus. Met een niet heeltemaal je onbekenden naam plegen sommige erg geleerde heeren vanwege dezen oproep het bedoelde stuk voor het gemak maar aan te duiden als: het seculair document. Nu, dát laten we maar loopen. Er is meer onzin in de wereld. Dit is alleen maar wijsheid van de buitenstaanders!

Maar nu verder.

Onder deze rollen bevindt zich ook een commentaar op Habakkuk. In dezen commentaar nu speelt de figuur van den „slechten priester“ telkens een leelijke rol. Tegenover hem staat echter een andere figuur. Die heet: de „rechtvaardige leeraar“, de „leeraar der gerechtigheid“.

De „slechte priester“ regeert over Israël. Want de kóning van de gerechtigheid is er niet meer. Maar nu zal de God van Israël den „slechten priester“ overgeven in de handen van Israëls vijanden. En waarom? Om zijn zonden tegen den leeraar der gerechtigheid. Die komt ook in Joël 2:23 voor. „In den uitleg van Hieronymus is hij daar de Messias“, „een uitleg, die ook die van de Masoreten schijnt te zijn“, zegt Van der Ploeg. Het schijnt zelfs, dat wegens den gedachten gang van dezen pas opgegeven ouden joodschen commentaar óók zij worden schuldig verklaard door God, en met zijn straf bedreigd, óók zij, die zich afzijdig houden in de worsteling tusschen „slechten priester“ en „rechtvaardigen leeraar“.

Dit alles mag voor priesters, die dit lezen, al een „gewichtige oorzaak van nadenken“ heeten.

Maar er komt iets bij.

Aan welke vijanden geeft God om die zonden én om dat niet-ingaan op een leer-conflict, zijn volk over? Aan de „Chaldeërs“. Die gelden in Habakkuk's profetie als „de“ groote vijandige macht. „In lateren tijd schijnt“ — alweer volgens Van der Ploeg — het gentilicium Kittim („Chaldeërs“) „een soort crypto-aanduiding te zijn geworden... speciaal voor heidensche veroveraars“, zooals het in later tijd bij de Joden gebruik is geworden het Romeinsche rijk... aan te duiden met den naam van het verfoede Edom. „En zoo wordt in den Septuagintatekst van Daniël 11:30 de uitdrukking „schepen der Kittim“ (Statenvertaling: Romeinen; Aalders: Grieken) vertaald door Romeinen (de Vulgaat zegt: Italië, op Ez. 27:6).

Men heeft dus (in crypto-aanduidingen, d.w.z. in bedekte termen, een typisch verschijnsel voor toestanden in bezette gebieden, dat weet je nog wel, hè?), men heeft dus de Romeinen gezien als de vijanden naar Habakkuk's en naar Joël's en ook wel naar Daniël's profetie.

Habakkuk stelt tegenover de „Kittim“ den bondsregel: de rechtvaardige leeft door het geloof; die uitspraak, welke bij Paulus zoo'n groote rol speelt, en bij hem niet alleen. Maar Israël's latere leiders zijn meestal priesters; en dan „slechte priesters“. Want ze zijn voor die boodschap doof.

Joël roept uit: menschen, menschen, bekeert u toch, en priesters, doet toch mee in de boete; dan krijgen we den „leeraar der rechtvaardigheid“ als een geschenk des Heeren. Maar de latere priesters zijn „slechte priesters“. Ze zijn voor die boodschap doof.

En Daniël stelt tegenover de Romeinen: den Menschen-zoon, een Enos-kind; zwak, ongewapend. Maar Israël's leiders zijn óók voor die boodschap doof. Joël stelt tegenover den toorn van Israël's God de belofte van den Leeraar der gerechtigheid, voor wie geloof, en niet maar de kleeren, doch het hart scheuren. Maar de rechters straks van Christus Jezus zijn voor die boodschap doof: ze hebben

nog pu
ren he
Helland
over aa
aan Ro
schrijft
ten“, „
doelt n
Daaron
heeten
raar d
Want z
rechtig
op hun
Destam
depign
over: „
is den
(1 Cor.
Dit
weest:
heid te
allen zi
Heb
d.w.z. l
gegrave
te doop
verbrok
gaan ze
machtte
wat hij
dan blik
râzend
leinkast
Alleen
leiddied
gesnede
den sles
ze niet
gaan. A
priester
In de
breid o
reldnac
volg wa
Wie c
mia“?
sonde c
voornaa
En, é
gehekel
welkeke
Die „Pa
van de
duistere
lichtend
„Heere
tus des
hoop:
„Christ
Helland
„wie va
heeft de
zijn: ma
Helland
Ja, de
gerechtig
kenden
naamde
die niet
Solomo
op Salo
kringen
sleutel,
tigheid,
laatste b
door uit
mond, en
een tem
sloten?
Zeker,
men gell
die glori
Beest) v
Rome's
moest „c
komen z
de verhe
Christus
macht, I
dan: int
Toen c
van God
belangste
in en do
grana, s
brood, da
6), toen
Rome n
Pilatus,
néemt, r
zók een
„slechtat
— tevens
me, met
roete des
lijkte in
Zóó ve
van de
dat ze b
van den
zijn Mes
beest van
dere Sim
het Bees
mermans
Openb. 1
dien leve
den proc
Dat is